

[Forsvarsministeren.]

Pension af disse Tjenestemænd. Der maa være fuldkommen klare Linier, saa at der ikke kan være nogen Tvivl om, at det værnepligtige Mandskab, der indkaldes — og som jo for en stor Dels Vekommende har deltaget aktivt i Modstandsbevægelsen —, ikke kommer ind til en Hær og en Flaade, i hvis Lister disse Befalingsmænd stadig staa. Det vilde være uhyre skadeligt for hele Aanden i Forsvarsmagten, hvis der ikke, inden disse Indkaldelser iværksættes, blev truffet saadanne Foranstaltninger, at det stod ganske klart for alle og enhver, at Linierne var klare og Luften ren inden for den danske Forsvarsmagt.

Det kan diskuteres, om det var nødvendigt at gaa Lovgivningsvejen, om der ikke allerede i den bestaaende Lovgivning er tilstrækkelig Hjemmel til at foretage disse Afskedigelser, men da der var Tvivl derom, har Regeringen anset det for afgjort rigtigt, at man gennemfører en Lov, som giver denne Bemyndigelse, saa at ingen Diskussion kan opstaa omkring disse Problemer. Thi det er ganske klart, at der maa ikke være nogen Tvivl om, hvorledes det lovlige Grundlag er.

I denne Forbindelse vil jeg gerne tilføje, at de Afskedigelser, der vil finde Sted efter den her foreslaaede Lov, vil være af en saadan Karakter, at der overhovedet ikke er nogen Tvivl om, at de paagældende i enhver Henseende falder ind under Lovens Bestemmelser.

Jeg vil yderligere tilføje, at med denne Udrensning af de Elementer, der omfattes af den her foreslaaede Lov, er selve Udrensningen inden for Forsvarsmagten ikke afsluttet. Foruden disse grove Tilfælde, hvor de paagældende har indtaget en Holdning mod Landets Interesser og mod den Lov, som skulde staa skrevet i deres Hjerter, vil der være andre Tilfælde, hvor de paagældende er ganske uegnede til at gøre fortsat Tjeneste inden for Værnene, fordi deres nationale Holdning gennem hele denne Periode har været en saadan, at de ikke kan nyde den Tillid, som det er nødvendigt at Befalingsmænd, der har værnepligtigt Mandskab under sig, nyder. Der foretages i det hele taget inden for alle Etater en Undersøgelse af Tjenestemandforholdet paa dette Omraade, og inden for Krigs- og Marineministeriet følger man her de Retningslinier, som efter en Regeringsbeslutning er blevet opstillet af Finansministeriet. De paagældende vil altsaa blive fritaget for Tjeneste og sammen med andre Tjeneste-

mænd faa deres Sag undersøgt og bedømt af en Kommission, der vil blive nedsat med det samme Formaal for Øje.

Under Forhandlingen i Folketinget blev det fra en enkelt Side fremdraget, at der kunde ogsaa være Officerer, der havde holdt sig tilbage i denne Tid, som ikke aktivt havde vist den Interesse for Modstandsbevægelsen, som det var naturligt for en Befalingsmand at vise, som med andre Ord havde trykket sig, havde holdt sig tilbage paa en Maade, som skulde gøre dem lidet egnede til fortsat at gøre Tjeneste inden for Værnene. Det er klart, at en Undersøgelse ogsaa vil omfatte saadanne Befalingsmænd, for at man kan faa fuldstændig Klarhed over deres Forhold. Men jeg vil gerne hertil gøre den Bemærkning, at det behøver ikke at være et Tegn paa Fejhed eller Skulken fra den nationale Pligt, at en Officer ikke har deltaget i Modstandsbevægelsen. Det var nødvendigt, at der var nogle, først og fremmest i de højeste Grader, som opretholdt Legaliteten, idet deres Legalitet var et Dække for det underjordiske Arbejde, som de andre udførte. Situationen var den, at hvis nogen af de allerhøjeste Grader var blevet paagrebet af Gestapo eller det tyske Politi, vilde den øjeblikkelige Virkning have været, at det danske Militær var blevet underkastet den samme Behandling som det norske Militær og andre besatte Landes Hære, til stor Skade for Modstandsbevægelsens aktive Folk, til stor Hindring for det Arbejde, som var under Udvikling. Derfor var der Officerer, som blev beordret til vedblivende at være legale, for at de kunde være Skjold for deres Kammerater i Arbejdet. Man kan altsaa ikke uden videre slutte, at naar en Mand ikke har været med, er det fordi han har skuttet sig eller ikke har villet være med; det kan være, han har været underkastet en Befaling fra en Mand, som havde Ret til at give denne Befaling, og at han med Sorg og Bekymring har maattet lyde og opfylde sin Pligt som Officer. Paa den Mand skal naturligvis ingen Skygge af nogen Art falde, thi han har opfyldt sin Befalingsmandspligt og har udført sin nationale Gerning paa samme Maade som den, der har deltaget i det aktive Arbejde.

Ved Siden af de Tilfælde af Pligtforømmelse, jeg har nævnt, er det rimeligt ogsaa at nævne, at der kan være Tilfælde, hvor Befalingsmænd paa anden Maade ikke har svaret til de Krav, som med Rette kunde stilles til Befalingsmænd i rent militær Henseende under Begivenhederne den 9. April 1940 og den 29. August 1943. Der